

3/2016

CHARIZMA

„Sme povolaní k večnej radosti s Bohom!“

(pápež František, Krakov)

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

Pane, keď mám hlad,
pošli mi niekoho, kto potrebuje nasýtiť'.
Keď mám smäd,
pošli mi niekoho, kto potrebuje utíšiť' smäd.
Keď mi je zima,
pošli mi niekoho, kto potrebuje zohriať'.
Keď som smutná,
pošli mi niekoho, kto potrebuje potešiť'.
Keď som chudobná,
pošli mi niekoho, kto je chudobnejší než ja.
Keď nemám čas,
pošli mi niekoho, kto potrebuje vypočuť'.
Keď som potupená,
pošli mi niekoho, koho by som mohla chváliť'.
Keď strácam odvahu,
pošli mi niekoho,
kto potrebuje povzbudiť'.
Keď sa cítim nepochopená,
pošli mi niekoho,
kto potrebuje objat'.
Keď sa necítim milovaná,
pošli mi niekoho,
kto potrebuje lásku.

Obdivujem bezdomovkyňu, ktorá skromne stojí každé ráno, pekne upravená, s časopisom v ruke pred obchodným centrom a davu zadumaných, zamračených okoloidúcich (hoci majú dom) rozdáva úprimný tichý úsmev. Obdivujem priateľku Meriam, irackú utečenkyňu. Dom v Bagdade im zbombardovali, nezostala jej jediná vec. Stihla so štyrmi deťmi vybehnúť von. Dokázala chodiť s rodinou do kostola, i keď netušila, či omšu prežijú. Obdivujem, ako vyslovuje meno svojho syna Habib - znamená Láska a túži, aby ju volali Meriam a nemenili jej meno, lebo to znamená Bohom milovaná. Cíti sa Bohom milovaná. Nemá majetok, je bez domova - svojej vlasti... Dokáže sa usmievať. Miluje Boha. Žije lásku.

Často riešime smiešne „zranenia“ a „problémy“. Stačí hlúpa sms a sme smutní, neláskaví, ľutujeme sa a hneváme na iných. Pápež František to nazval chorobou zbytočného tárania a ohovárania. Povedal: „Je to vážne ochorenie, ktoré začína nevinným „klábosením“, ale môže sa zmeniť v chladnokrvné vraždy reputácie svojich kolegov a bratov. Je to choroba zbabelcov, ktorí nemajú odvahu hovoriť s ľuďmi priamo do očí, ale namiesto toho hovoria za ich chrbtom.“ Na stretnutí s mladými v Krakove ich vyzval: „Avšak náš Otec „dáva vychádzať slnku nad zlých i dobrých“ (Mt 5,45) a pozýva nás k ozajstnej odvahe: byť silnejší než zlo, milujúc všetkých, dokonca i nepriateľov. Budú sa môcť z vás vysmievať, pretože veríte v tichú a pokornú moc milosrdenstva. No vy nemajte strach, ale myslite na slová týchto dní: „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.“

Prežívame radosť, veď Matka Tereza bola zapísaná do zoznamu svätých. Reportér Joe McGowan správne povedal: „Bola svätá po celý život.“ Svätými sa nerodíme a ani nestávame až po smrti. Svätými nás robí Božia milosť. Všetci máme možnosť milovať a slúžiť. Aká milosrdná a veľká je naša láska? Aké myšlienky vychádzajú z nášho srdca? Aké slová o mojom blížnom? Matka Tereza nikdy, hoci jej kládli mnoho prekážok, nehovorila o nikom negatívne: „Nesúďte!“ Sestry sa smiali, že by obhájila aj čerta.

Každý z nás má vlastnú misiu. Prajem nám, aby sme sa tak ako ona stali „iba malou ceruzkou v rukách Boha, toho Boha, ktorý sa práve chystá napísať zamilovaný list svetu“.

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

3

Obnova Obnovy
v Duchu Svätom

17

Nebezpečný
postoj

8

Poučat'
nevedomých

19

Pripravení
na nové veci

12

Eliášov zápas
na Karmeli

20

Konať Božiu
vôľu je najlepšie

Putovanie za Božím milosrdenstvom

Trojdnová púť sa uskutočnila v apríli tohto roku. Cieľom boli Lagniewniki – Sanktuárium Božieho milosrdenstva. Vybrali sme sa tam ako jedna veľká rodina – charizmatické spoločenstvo pod vedením nášho duchovného otca Imricha.

Aké nesmierne veľké, nepochopiteľné je Božie milosrdenstvo? Čo všetko dokázal Boh urobiť preto, aby zachránil človeka? Je možné ľudským rozumom pochopiť hĺbku Božej lásky a jeho nekonečného milosrdenstva? Boh je milosrdný,... aký, aká som ja ? Dokážem zrkadliť Jeho milosrdenstvo a lásku v prostredí, v ktorom žijem? Uvedomujem si, v akom milostivom čase žijem? Uvedomujem si, že Pán mi znovu a znovu dáva šancu napraviť svoj život? Uvedomujem si dar Svätého roku Božieho milosrdenstva? Uvedomujem si, že môžem každý deň získať odpustky, či už pre seba alebo pre dušu v očistci? Odpovede na tieto a podobné otázky sme sa rozhodli hľadať aj na púti do Krakova.

Každé ráno sme spoločne chválili Pána. Keďže v penzióne nebola vhodná miestnosť, prebiehali chvály v jednej veľkej izbe, čo len zosilnilo pocit

harmonického rodinného spoločenstva. Spoločenstva, kde deti hovorili so svojim nebeským Otcom, spievali Mu, tešili sa z Jeho prítomnosti.

Potom sme navštívili starobylé mesto Krakov, prezreli si sídlo kráľov Wawel a pomodlili sa v katedrále. Korunku Božieho milosrdenstva sme sa modlili spolu s množstvom veriacich už priamo v Sanktuárii Božieho milosrdenstva v Lagniewnikoch. Prednáška o logu roku Božieho milosrdenstva nás zaujala. Obrázok, na ktorom Kristus nesie na ramenách človeka, biedneho hriešnika – ako dobrý pastier svoju ovečku. Svätú omšu slúžil otec Imrich v slovenskej kaplnke a my sme naplno prežívali účasť na Pánovej večeri.

V kaplnke večnej adorácie sme sa stretli so živým Ježišom v Eucharistii. Zotrvali sme s ním v tichej modlitbe a osobnej adorácii, uvažujúc nad tajomstvami, ktoré zjavil svätej Faustíne, alebo hľadajúc odpovede na otázky vo svojom srdci.

Počas púte bol dostatok času na návštevu Kláštora Kongregácie sestier Panny Márie Milosrdnej, kde je originál obrazu Božieho milosrdenstva, aj na obhliadku nového Centra Jána Pavla II.

Mária

Obnova Obnovy v Duchu Svätom

Klokočinský kostol v Nitre sa 14.mája 2016, na vigíliu Turíc, zaplnil do posledného miesta. Diecézne stretnutie spoločenstiev KCHO prinieslo nové nazeranie na tému Obnova Obnovy.

Mnohých prilákala téma prednášky pátra Hegglina, švajčiarskeho misionára, žijúceho 20 rokov na Slovensku, ktorý upozornil na stagnovanie spoločenstiev a rozdiely v napredovaní pomenoval ako „charizmatický soft“ a „charizmatický hard“. Opisoval svoje zážitky a prvé skúsenosti s charizmatickou obnovou počas jeho pôsobenia na ostrove Kiribati, kde učil a pobádal ľudí k spoločnej modlitbe. Túto svoju prax využil aj počas prednášky. Ukázal, ako do modlitby chváľ zapojiť najskôr srdce v modlitbe vlastnými slovami a následne aj telom oslavovať Pána. Ľudia postupne strácali zábrany a chvály v „jednote ducha i tela“ ich naplňovali radosťou, ktorá viedla k spoločnému spievaniu „Aleluja“ a tiež slov Žalmu: „Ospevovať Ťa chcem, Bože, môj Kráľ...“ To bol len krôčik k modlitbe v jazykoch. Páter Hegglin použil slová kardinála Suenensa: „Modlitba v jazykoch nie je zázrak ani psychická choroba“ a ďalej vysvetlil, že modlitbou v jazykoch sa samotné srdce človeka prihovára Bohu a za-

spievaním gregoriánskeho chorálu ukázal aj používanie daru jazykov v tomto speve. Druhá časť prednášky bola venovaná krstu Duchom Svätým, ktorý má byť pre kresťana posilou, a nie cieľom. Krst v Duchu Svätom má oživovať a posilňovať službu bližným. Nie je to sviatosť, ale milosť. Páter ho pripodobnil k cukru, ktorý bol nasypáný do čaju. Jeho sladkosť sa v plnosti prejaví až po rýchlych premiešaniach. Podobne sa prejaví pôsobenie darov Ducha Svätého, ktoré nosíme v sebe, po prežití krstu Duchom Svätým.

Ako už tradične ani na tomto stretnutí spoločenstiev nechýbali modlitby prihovoru, možnosť prísť k sviatosti zmierenia, rozposlanie a požehnanie pre službu nových „učeníkov“ a svätá omša, ktorú s generálnym vikárom Nitrianskej diecézy Mons. Petrom Brodekom koncelebrovali: hlavný prednášajúci páter Jozef Hegglin; správca miestnej farnosti Miroslav Hafera a Juraj Pluta, ktorý na stretnutí vysluhoval sviatosť zmierenia.

-aj-

Konferencia nás naučila pozerat' očami milosrdenstva

Pán Ježiš nás uzdravuje svojou milosrdnou láskou, táto myšlienka bola hlavnou témou Charizmatickej konferencie milosrdenstva a uzdravenia, ktorá sa 26. - 28. augusta uskutočnila v Trnave.

Prednášajúci: Matúš Marcin, Mikuláš Tressa, Dušan Lukáč, Ján Hallon, Peter Šimko, Václav Kocian, Viera Nemcová a Pavol Strežo sa stali zárukou kvalitných príspevkov. Boli živé, praktické, z osobných skúseností, s konkrétnymi návodmi na život, žitie milosrdenstva v osobnom živote i v spoločenstve. Mnohí prítomní využili službu modlitby, rozhovor s kňazmi a spovedanie. V sobotu večer sa všetci roztancovali v radosť Ducha Svätého, hudbu viedla skupina Veritas z Jakubovho dvora. Návštevníkov potešil aj predaj výbornej literatúry. Na svoje si prišli intelektuáli i jednoduchí ľudia.

Bol to víkend, kde sme sa učili obliecť sa do milosrdenstva, pozerat' na hriech a nie na hriešnika. Veď najväčší zázrak je, byť plný milosrdenstva... nepozerať očami spravodlivosti - prenechať to Pánovi, ale pozerat' očami milosrdenstva.

-ep-

Dušan Lukáč,
koordinátor KCHO

Zasadnutie rady KCHO

Stretnutie Rady KCHO začalo svätou omšou, ktorú celebroid vdp. Dušan Lukáč. V kázni pripomenul, že všetko má svoj čas a máme byť verní Duchu Svätému a jeho vnuknutiam. Za koordinátora KCHO bol opätovne zvolený vdp. Dušan Lukáč a jeho zástupkyňou sa znovu stala Elena Ferancová. Prejednávalo sa, kde budú organizované konferencie KCHO v roku 2017. Bližšie informácie budú podané včas na našej stránke www.kcho.sk a v ďalších médiách.

Na návrh Františka Klima sa stanovil deň modlitieb za vedenie rady Duchom Svätým. Prítomní vybrali utorok. Stretnutie bolo zakončené modlitbou.

J. Hýrošová

**Nie vy ste si vyvolili mňa,
ale ja som si vyvolil vás...**

Spoločenstvo sv. Michala Archanjela z Košíc usporiadalo 25. - 29. augusta svoju každoročnú Školu modlitby. Podujatie v príjemnom prostredí bývalých kúpeľov Herľany viedol duchovný otec Imrich Degro, za aktívnej pomoci otca Tomáša Belu a animátorov spoločenstva.

Podujatia sa zúčastnilo 80 členov a sympatizantov spoločenstva. Program tvorili tri katechézy: Som povolaný k svätosti – k spoločnému životu s Bohom, Duch Svätý – jeho úloha v mojom živote a Služba. Mali sme tiež zdieľania v skupinkách, modlitby chvál, Korunku k Božiemu milosrdenstvu, moderované aj tiché adorácie, každodenné slávenie Eucharistie. Voľný čas mohli účastníci tráviť odpočinkom, vzájomnými

stretnutiami a rozhovormi. Bola im tiež ponúknutá sviatosť zmierenia aj osobný rozhovor s kňazom.

Vyvrcholením duchovného programu sa stala moderovaná adorácia s modlitbou príhovoru za každého. Bodku spoločenskému rozmeru podujatia dala slávnostná večera, ktorej súčasťou boli svedectvá, ako Boh koná v našich životoch.

Peter Kováč, foto: autor

Využívajme milosti

Zúčastnila som sa v auguste Školy modlitby v Herľanoch a oslovila ma téma: Služba.

Volám sa Gabriela a mám 62 rokov. Som desať rokov členkou Obnovy v Duchu Svätom v Prešove. V mojom srdci som dlho cítila túžbu slúžiť najmä starým, chorým, osamelým a utrápeným ľuďom. Jednou z nich bola aj moja teta Aurélia.

V 85. roku jej začali ubúdať fyzické sily a prestala chodiť aj na sväté omše, veľmi jej chýbali. Bola sestrou môjho dobrého nebohého otca. Moja mamka mi zomrela skôr, takže mi nahrádzala aj moju dobrú mamu. Ona bola vtedy mojou mamou a ja jej dcérou, ktorú som sa jej snažila nahradiť. Pán jej požehnal troch dobrých synov. Po dcére túžila, stále mi to pripomínala, hlavne, keď sa cítila osamelá. Päť rokov som k nej chodila. Bola to žena modlitby. Vždy, keď som prišla, modlila sa ruženec alebo počúvala svätú omšu z Rádia Lumen. V jej srdci ešte boli neuzdravené rany. Odporučila som jej odpustiť každému, kto jej niekedy ublížil. Hladila som ju vždy po tvári a prejavovala lásku a nehu. Hovorila som jej, aby si urobila generálnu svätú spoveď z celého života. Evanjelizovala som, ako som vedela. Počúvala ma. Povedala mi, že ona to tak nevie, ako jej hovorím. Neustále som sa za ňu modlila, hlavne po každom prijatí Eucharistie.

Mala trochu strach zo smrti. Dozvedela som sa, že má škapuliar Panny Márie Karmelskej a je okrem Bratstva svätého ruženca aj v Bratstve Panny Márie Škapuliarskej. Veľmi som sa tomu potešila. Okrem iných povzbudzovaní a hovorení o nádeji vo večný život, som hovorila o prisľúbeniach Panny Márie, najviac som jej pripomínala, že tí, ktorí nosia škapuliar Panny Márie Karmelskej a zomrú, tak neokúsia pekelný oheň a že keď zomrú v hociktorý deň týždňa a dostanú sa do očistca, že ona ako nežná matka zostúpi do očistca v sobotu po ich smrti. A tých, ktorí tam budú, vyvedie do blažených príbytkov večného života.

V 90 rokoch jej života Boh poslal do našej farnosti kňaza Jozefa Dojčáka, rehoľníka zo Spoločnosti Ježišovej. Začal ju pravidelne spovedať a pripravovať na deň stretnutia s Pánom. Môže si človek, obyčajný smrteľník, ešte viac priat?

Keď prišiel jej čas, bola som pri nej v sobotu v nemocnici. Po porážke stratila pamäť. Pohládila som ju po líci, slzy sa jej skotúľali po tvári, spoznala ma a povedala, že už zomrie. Povedala som jej, aby sa nebála, že Panna Mária si po ňu príde a prenesie ju v náruči k Ježišovi. Nakrmila som ju, podala pohár vody, poďakovala za všetko, požehnala som jej križom na čelo, pobožkala jej ruku, pozdravila - dovidenia v nebi. Stále som sa za ňu modlila Korunku k Božiemu milosrdenstvu, obetovala sväté omše, bola v mojom srdci.

V sobotu 9. apríla 2016 teta zomrela. Prenikla ma veľká bázeň. Uvedomila som si, že je sobota a pripomenulo mi to prisľub Panny Márie Karmelskej. Srdce mi plesalo radosťou, aj keď mi bolo smutno, že ju už živú neuvidím tu na zemi. Prenikla ma bázeň, keď som počula, že si urobila generálnu svätú spoveď. Aký je Boh úžasný, len mu máme dôverovať.

Nebojím sa smrti, prechodu do večného života. Hovorím to aj ostatným: Nebojte sa smrti, stretnutia s Pánom. Cirkev nám dáva potrebné milosti, len to využívajme, kým žijeme. A stretnutie s Pánom bude, na príhovor nebeskej Matky, bez strachu, v nádeji a radosť.

Gabriela

Aby si uverila Božiemu slovu

Začínal sa posledný deň školy modlitby. Bolo skoré ráno, ktoré dávalo tušiť, že aj dnes bude krásne slnečné počasie. Privstala som si, aby som mala dostatok času na stretnutie s Pánom v Jeho slove a tiež som sa rozhodla zabehať si. Prečítala som Žalm 35. Oslovili ma najmä verše 9 a 10b: „*Lež moja duša bude plesáť v Pánovi a bude sa tešiť z Jeho pomoci. Úbožiaka zachraňuješ z rúk tých, čo sú silnejší od neho.*“ Chvíľu som sa modlila a rozjímalá. V mysli sa mi nevdojak vynorili udalosti predchádzajúcich dní, pri ktorých som zapochybovala o Božej pomoci. Bola som sklamaná, že ma neprijali do zamestnania, po ktorom som túžila. S vďakou som však myslela na ľudí, ktorých mi Pán poslal v tom čase do cesty, aby ma povzbudili v dôvere, trpezlivosti a v odhodlaní nevzdávať sa.

Ešte raz som si prečítala verše, zapísané v duchovnom denníku, a išla som von. Na dvore som sa chcela rozbehnúť, ale nohy ma nepočúvali. Boli ťažké ako olovo. Nevládala som, netušiac, čo sa stalo. Ešte včera to bolo také jednoduché. Vybrala som sa rozcvičiť na prebúdajúce sa pole za areálom, v ktorom sme bývali. Prechádzala som sa sviežou

trávou a sporadicky sa pokúšala o beh. Bola som tak uprostred, keď z neďalekého lesa vybehla priamo na mňa svorka túlavých psov. Veľký vlčiak a tri o niečo menšie psy hlasno štekali a rýchlo sa približovali. Utekať som nevládala, strom, na ktorý by sa dalo vyliezť, bol ďaleko, palicu som nemala. Nevidela som ani nikoho, kto by mi pomohol. Tomu sa hovorí bezvýchodisková situácia...

Otočila som sa chrbtom k nebezpečenstvu a pomaly, z kroka na krok, som odchádzala, šeptajúc modlitbu z ranného rozjímania: „*Pán je moja pomoc a moja ochrana. Pán je moja pomoc a moja ochrana. Pán je...*“ Keď som sa šťastne vrátila na izbu a rozpovedala svoj zážitok prebúdajúcemu sa manželovi, očakávala som výčitku, že sa sama nemám túlať po neznámom kraji. On sa len usmial a skonštatoval: „Musela si to zažiť, aby si naplno uverila slovu, ktoré čítaš. Keby si vládala utekať, namýšľala by si si, že si sa zachránila vlastnými silami.“

Vďaka Ti, Pane, za milosť mocne precítiť lásku Otca, ktorý pomáha a ochraňuje svoje milované Božie dieťa. Nepochybujem.

Slávka

POÚČAŤ NEVEDOMÝCH

Na prvý pohľad sa zdá, že slovo „nevedomý“ má negatívnu ozvenu. Zatiaľ čo ono sa týka nás všetkých – nikto z nás sa nevyzná vo všetkom, nedokáže všetko – každý čosi „nevie“, a teda je v akejsi oblasti nevedomý. V takej situácii potrebujeme pomoc. Určite sa nám už mnoho ráz stalo, že sme poďakovali za obsiahnuté poučenie. Niekedy ho dostávame na vlastnú prosbu – napríklad, keď sa niekoho pýtame na cestu. Stáva sa však aj to, že ktosi nám udeľuje poučenie spontánne, keď nás chce pred čímśi vystríhať.

Anna, pracovníčka veľkej firmy, spomína: „Začiatky mojej práce boli veľmi ťažké, nikoho som tu nepoznala. Zdalo sa mi tiež, že niektoré osoby mi nedôverujú, ba dokonca sú nepriateľské. Problémom bolo dokonca pohybovať sa po úradnej budove a trafiť na určené miesto. V celej tej situácii mi neoceniteľnú pomoc poskytla Kristína. Uvádza ma postupne do všetkým meandrov novej práce. Robila to veľmi rada, čím sa stala pre

mňa sprievodkyňou na novom mieste a medzi dovtedy neznámymi ľuďmi. Tieto skúsenosti nás spojili do takého stupňa, že medzi nami vzniklo priateľstvo, ktoré trvá dodnes“.

Môžeme si predstaviť, aká veľmi užitočná bola pomoc kolegyne, ktorá podporovala svoju spolupracovníčku, ktorá sa ukázala v novej, dovtedy neznámej situácii „nevedomá“.

Uvedený prípad hovorí o jednotlivcovi, ale zároveň koľko máme medzi sebou rodín, kde nepoznajú, či nemajú náležité informácie pre zlepšenie spolunažívania, ako i hospodárne nakladanie s materiálnymi prostriedkami, ako aj ich získavanie. Vedieť niekoho poučiť o tom, ako ďalej, sa neraz stáva skutkom milosrdenstva.

Koľko je medzi nami ľudí odkázaných na poznanie, ktoré môže zlepšiť naše zdravie, alebo aspoň zmierniť utrpenie...

Koľko je nejasností aj v duchovnej sfére a ľudia majú mylné predstavy, ktoré ich vedú neraz k hľadaniu pomoci u pochybných „pomocníkov“...(elixír zdravia – 500€)

Aby skutok milosrdenstva, o ktorom hovoríme, mohol priniesť úžitok, vyžaduje si nielen vôľu pomôcť, ale aj otvorenosť či ochotu dať si pomôcť, poučiť sa. Situácia, v ktorej kohosi poučujeme, kto si to vôbec neželá a nevidí potrebu, aby prijal pokyny iného, môže, napriek dobrým úmyslom poučujúceho, priniesť dokonca opačný účinok.

Jeden z vynikajúcich filozofov staroveku, Sokrates, keď chcel priviesť svojich spoloč-

níkov rozhovoru k poznaniu pravdy, nevyjavoval hneď svoje názory. Najprv pripravoval svojho poslucháča, pričom bral na seba úlohu toho, kto hľadá odpovede na dôležité otázky. Na začiatku zdánlivo súhlasil so svojim spoločníkom, ale potom kladením ďalších otázok ho privádzal k presvedčeniu, že nemá pravdu. Niekedy môže byť osožnejšie navonok sa vzdať svojho stanoviska komusi, kto má dojem, že sám dospel k poznaniu pravdy.

Rozhodujúci význam má spôsob, akým sa udeľuje poučenie. Je tu potrebný takt i váženie si poučaného. Veľmi peknú situáciu opisuje kňaz z jednej kázne pre deti. Zapájal v nej deti do diskusie k Ježišovým slovám: „Nielen z chleba žije človek“. Požiadal deti, aby mu vymenovali iné pokrmy pre telo. Deti začali menovať: zeleninu, ovocie, čokolády, koláče... Kňaz pokračoval: „A teraz mi vymenujte nejaký pokrm pre dušu“. Prihlásil sa jeden z chlapcov. Bol pozvaný k mikrofónu a povedal: „Paradajky“. Celý kostol vybuchol smiechom. Ako sa dostať z takejto situácie? Mali by sme s tým asi vážne problémy. Tak ľahko je totiž zraniť dieťa, ktoré by sa možno už nikdy viac nezapojilo do hlasného dialógu v kostole. Kňaz však našiel skvelé riešenie problému: „Paradajka je tiež pokrm pre telo. Pozri – všetci sa smejú. Vidiš, akú radosť si urobil všetkým? Keď komusi urobíme radosť, to je pokrm pre srdce“, teda nielen z chleba žije človek. Majstrovským spôsobom dokázal navodiť správnú odpoveď, a tým samým poučiť, že tá predtým mylná odpoveď chlapca, v ňom nakoniec navodila presvedčenie, že všetkých priviedol k podstate veci.

„Poučovať nevedomých“ si vyžaduje pokoru – tak v prípade poučovanej osoby, ako i tej, ktorá dáva poučenie. Nemožno poučovať nadradene, ba dokonca zhadzujúc blížneho, či

je to dieťa alebo dospelý.

Poslucháči Pána Ježiša sa veľakrát s údivom pýtali: „Skade to má tento? Aká je to múdrosť, ktorej sa mu dostalo“ (Mk 6, 2). Obyčajne to bolo v okamihoch, keď Ježišovo vysvetlenie nejakých otázok bolo tak presvedčivé a príťažlivé, že lepšej odpovede nebol nik iný schopný. Napríklad, priniesli mu peniaz: „Je slobodno platiť daň cisárovi, či nie?...“ Alebo stretnutie so zákonníkom, ktorý sa pýta Ježiša: „Kto je môj blížny?“ Pritom Ježiš – Samaritán zmazáva zákonnícku otázku delenia na blížnych a neblížnych...

Okrem tých obyčajných, každodenných situácií, keď nám niekto pomáha odstraňovať našu nevedomosť, neistotu, je tu však ešte niečo oveľa dôležitejšie. Nevedomosť o ceste k spásu. Preto poučať niekoho o pravdách i spôsobe života, ktorý nám zjavuje Ježiš i prostredníctvom Cirkvi je nesmierne dôležité. A zdá sa, že nevedomosť v tejto tak podstatnej sfére nášho života je veľmi veľká, napriek značnej snahe odovzdávať náboženské poznanie napr. v školách.

Počas synody o rodine redaktorka našej televízie sledovala v Ríme iba jedinú vec – kedy sa bude hovoriť o homosexuálnych pároch. Keďže synoda sa venovala predovšetkým významu, upevňovaniu a posilňovaniu manželského a rodinného života a ona sa nemohla dočkať, kedy bude môcť prinášať jej hľadajú správu, asi po piatich dňoch márneho čakania sa prišla spýtať našich kňazov, o čom vlastne tá synoda je?!

Nevedomých poučovať. Ako je vzácné, keď niekto nájde svetlo užitočnej rady alebo potrebnej pravdy pre svoj život. Často môžem byť svedkom radostného povzdychu ľudí, ktorí z nevedomosti možno i roky neprístupovali k sviatostiam, lebo im chýbalo poznanie o možnostiach matky Cirkvi, prekračujúce

**„Poučovať nevedomých“
si vyžaduje pokoru
poučovanej osoby,
tej, ktorá dáva poučenie.**

možné prekážky (rozvedení...).

Podobné nadýchnutie z tajomstiev našej viery objavujeme pri konaní rôznych duchovných cvičení, seminárov obnovy a pod.

Príznačný je príklad sv. Pavla (Sk 19, 1-7), keď v Efeze našiel akýchsi učeníkov Ježiša Krista, ale niečo podstatné im chýbalo, a preto sa ich spýtal: „Dostali ste aj Ducha Svätého, keď ste uverili?“ Oni mu odpovedali: „Ani sme nepočuli, že je Duch Svätý.“ Následne sv. Pavol ich uviedol do poznania pôsobenia a moci Ducha, vložil na nich ruky a zostúpil na nich Duch Svätý. Zrazu títo učeníci mali novú skúsenosť s vyliatím Ducha Svätého, naplnené srdce Pánovou prítomnosťou a schopnosť ohlasovať Ježiša Krista aj skrze mnohoraké charizmatické dary Ducha.

**Je potrebný takt
i váženie si poučaného.**

Aj mnohí naši bratia a sestry pravidelne navštevujúci bohoslužby i modliaci sa, zrazu objavujú novú dimenziu svojho kresťanského života. Spoznávajú krásu a silu spoločnej modlitby, moc Božiu vo svojom živote. Prežívanie novej evanjelizácie, radosť z odovzdávania viery, keď to nikdy pred tým nerobili okrem svojich najbližších. Povedia, o tomto sme vôbec nevedeli, to nám nikto nepovedal. Koľko je aj medzi nami tých, ktorým je možné pomáhať na ceste nevedomosti?

Prosme dnes milosrdenstvo Božie, Ducha všetkej pravdy o dar účinného privádzania k pravde našich blízkych i o umenie prijímať poučenia, plynúce z úst tých, ktorým nie je ľahostajný náš život a spása.

Peter Brodek

Aká bola svätá Matka Tereza?

Pri rehoľných sľuboch si vybrala meno podľa patrónky misionárov svätej Terézie z Lisieux.

Britský žurnalista Malcolm Muggeridge, ktorého život Matky Terezy priviedol z ateizmu ku kresťanstvu, ju celosvetovo preslávil vo svojom dokumente Matka Tereza z Kalkaty.

Pápež Pius XII. v roku 1950 schválil vznik novej Kongregácie misionárov lásky.

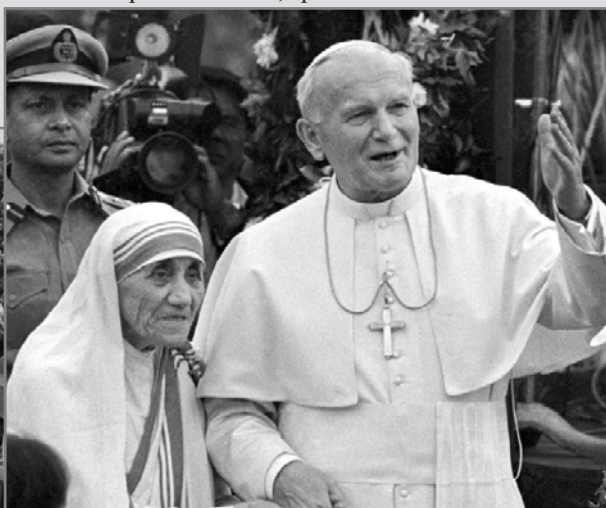
Sama Matka Tereza dodržiavala rehoľný sľub chudoby a vyžadovala to aj od svojich spolusestier. „Nie sú to iba papierové slová. Ak moje sestry nebudú jest' jedlo ako biedni a nebudú žiť ako biedni, nebudú biednym rozumieť.“

Svojim sestrám pri práci pripomínala: „Nikto nesmie od vás odchádzať bez toho, aby nebol aspoň o trochu šťastnejší.“

Keď v roku 1964 navštívil Matku Terezu pápež Pavol VI., daroval jej svoju limuzínu Ford Lincoln. Sestra však požiadala o dovolenie auto vydražiť a peniaze venovať chudobným.

Dvakrát bola na Slovensku: v roku 1987 navštívila Baziliku Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne a v máji 1990 Nitru a Čadcu. „Páči sa mi, že tu žije veľa nábožných ľudí. Preto prosím, aby sa ľudia ctili a mali radi, aby spoločne v modlitbách vytvorili jedno veľké srdce naplnené láskou,“ povedala Slovákom.

Kardinál Jozef Tomko spomína, ako sprevádzal pápeža Jána Pavla II. na jeho ceste v Indii a Matka Tereza im ukazovala dom, kde založila svoju rehoľu. Spýtal sa jej, odkiaľ má všetky dobré nápady. Ona sa usmiala, pozrela hore k nebu, ukázala prstom a povedala: „Tam zhora prichádza inšpirácia Ducha Svätého.“

V roku 1979 sa stala nositeľkou Nobelovej ceny za mier.

Eliášov zápas na Karmeli

pokračovanie

Boží súd na vrchu Karmel

Amriho syn Achab kraľoval nad Izraelom v Samárii dvadsaťdva rokov. Amriho syn Achab robil väčšmi, čo sa Pánovi nepáči; ako všetci, ktorí boli pred ním. Nestačilo mu, že kráčaľ v hriechoch Nabatovho syna Jeroboama, ale vzal si za manželku Jezabel, dcéru sidonského kráľa Etbála. Potom šiel a slúžil Bálovi a klaňal sa mu. Postavil aj oltár Bálovi v Bálovom chráme, ktorý vybudoval v Samárii. A ešte Achab postavil Ašeru. Achab teda svojimi činmi popudzovav Pána, Izraelovho Boha, viac ako všetci izraelskí králi, ktorí boli pred ním.

Eliáš mal autoritu proroka, povest' liečiteľa a bol externým poradcom kráľa Achaba. Do konfliktu s kráľom sa dostáva pre náboženskú politiku a kvôli absolutizmu kráľovského dvora, vykreslenom v rozprávaní o Nabotovej vinici (1Kr 21). Právo silných sa prejaví, keď berie bezdôvodne chudobnému Nabotovi aj ten kúsok pôdy, ktorú mal. Poukazuje sa tu na boj rozdielnych kultúr. Na jednej strane je tradičná kultúra Izraela, ktorú predstavuje Eliáš, v ktorej bolo rodinné vlastníctvo pôdy nedotknuteľné a nepredajné. Pôda sa predávala alebo prenajímala iba do jubilejného roka, kedy sa všetko opäť vrátilo pôvodným vlastníkom. Na druhej strane je kultúra absolutistického panovníka, ktorý má právo na všetko a predstavuje ho kráľovná Jezabel zo Sidonu.

Boj s Jezabel

Ťažká doba v Izraeli začala kráľovnou

Jezabel, ktorá bola dcérou Etbála, sidonského kráľa a vydala sa za kráľa Izraela Achaba. Jej panovačnosť a intrigánske praktiky sa prejavili okrem iného násilným presadzovaním fénických bohov Kamoša, Bála a Aštarty a odmietaním JHWH. Omridovci spočiatku hlásali iných bohov s rešpektom voči staršej úcte voči JHWH. Zdanlivo nechávali vybrať si ľudí, ktorých bohov budú uctievať. Neskôr však Jezabel vyvolala strach v celej krajine, keď zakázala uctievať JHWH a nechala zavraždiť jeho prorokov. Chcela úplne odstrániť úctu voči JHWH. Do popredia sa tak dostala otázka pravého Boha. Omridovci spočiatku hlásali: JHWH a Bál a Eliáš túto otázku položil inak: JHWH alebo Bál?

Eliáš horlil za úctu k JHWH, čo znamenalo otvorený boj s Jezabel a s jej imortovanými kňazmi. Eliáš viedol úsilie o obnovu úcty voči JHWH známym rozkazom: „Nebude dažďa!“ Bál bol bohom počasia a nebol schopný dať dažď tri

roky. Hoci sa prejavoval v nečase a búrke, nebol schopný dať dážd', keď mu to prorok JHWH zakáže. JHWH sa naproti tomu prejavuje pri Horebskej jaskyni Eliášovi aj víchrom, aj búrkou aj tichým vánkom, preto Eliáš nepochyboval, kto je pravým Bohom. Keď prikázal zhromaždiť ľud na Karmel a otvoril pred ľudom otázku pravého Boha, vedel vopred, kto zvíťazí. Nechal ľud zdanlivo vybrať si boha, a použil tzv. Boží súd.

„Ako žije Pán, Izraelov Boh, v ktorého službe stojím, nebude v týchto rokoch rosa ani dážd', iba na moje slovo.“

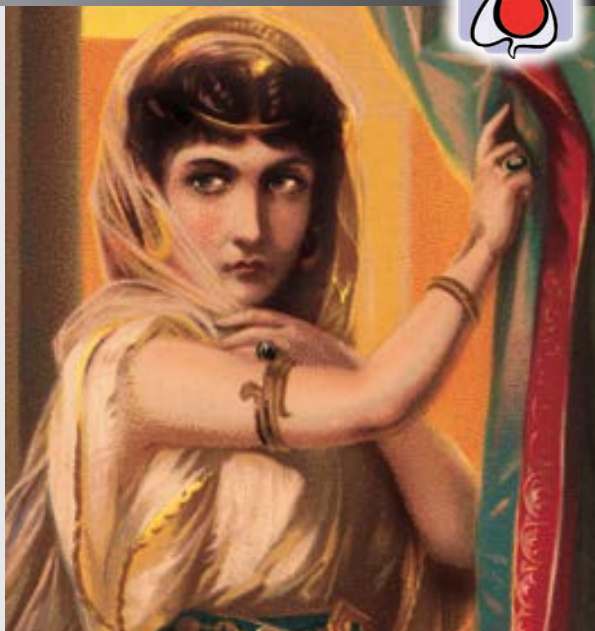
Eliáš, obdarený mocou od Boha, sa javí ako nadčlovek. Zosobňuje Boží trest, aj nádej. Trest pre hriešnika, ktorý nechce počúvať, kým na sebe nepocíti Boží trest a nádej, že prorok opäť prehovorí a dážd' sa vráti. Kedy? To nepovie, lebo to bude záležať od pokánia ľudu a od Boha. Eliáša neobmákcia sľuby, iba rozkaz Boží. A hriešnici majú spoznať Božiu moc aj cez trest, keď neprijímajú napomenutie. Trest Boží je predzvesťou večného trestu, ktorému chce Boh zabrániť.

„Odíď odtiaľto, obráť sa na východ a skry sa pri potoku Karit, ktorý je východne od Jordána! Z potoka budeš piť a krkavcom som prikázal, aby ťa tam živili.“

Pred ľuďmi je Eliáš silný, pred Bohom je však slabý, moc mu odňal. Nesmie si užívať slávu proroka a poslúchať musí aj on. Ale znamená to pre neho, že povedal správnu vetu, keď ho Boh neopustil a prehovoril k nemu opäť. Objavil značku, ktorá ho navedie na správnu cestu. To je poučenie pre tých, čo prorokujú druhým: Ak chcete, aby vaše slovo počúvali, sami buďte vzorom nielen v počúvaní, ale aj v poslúchaní.

„Vstaň a chod' do Sarepty, ktorá je pri Sidone, a osad' sa tam, lebo som tam prikázal istej vdove, aby ťa živila!“

Konečne... už mu bolo asi aj úzko, či Boh prehovorí včas. Vody nebolo a po chlebe a surovom mäse konečne kvalitná domáca strava u vdovy. Kto vie, aké mäso mu nosili, keďže krkavce sa živia mrcinami. Tu už nedostali príkaz nemé tvory, ale žena s vierou a rozumom, no i so ženskými vrtochmi. Čas samoty a rozjímania mu JHWH zamenil za život s ľuďmi. Po mieste pôstu a modlitby sa má vrátiť medzi ľudí, aby ich pripravil na záverečnú konfrontáciu.

Jezabel

Železná trpezlivosť proroka

Po dlhšom čase, v treťom roku Pán oslovil Eliáša: *„Chod' ukáž sa Achabovi, potom dám dážd' na zem!“*

Trvalo to tri roky, kým Boh opäť prehovoril! A povedal stručnú vetu bez vysvetľovania, čo je veľmi často v Biblii zaznamenané. Eliáša neprekvapil, Eliáš bol pripravený. No čo sa mu prehánalo myslou celé tri roky, keď aj jemu i nevinným chýbala voda, nevedno. Mám to povedať ja, či kto? Neprepočul som Ho? Trpezlivosť má Eliáš vskutku železnú. Po slove ide ako pravý prorok, ako pravé Božie dieťa tam, kam mu je prikázané. V ústrety znepriatelenému kráľovi.

Achab šiel v ústrety Eliášovi. Keď Achab zazrel Eliáša, Achab sa ho spýtal: *„Si to ty, záhubca Izraela?“* Odpovedal: *„Nie ja zapričiňujem záhubu Izraela, ale ty a dom tvojho otca, lebo ste opustili Pánove príkazy a šli ste za bálmi. Teraz však pošli a daj zvolať ku mne celý Izrael na vrch Karmel, aj štyristopäťdesiat Bálových prorokov a štyristo prorokov Ašery, ktorí jedia z Jezabelinho stola!“*

Je to konfrontácia hriechu a viery. Hriešny Achab zvaľuje vinu na Eliáša, čo vyznieva až smiešne. Eliáš mu odpovie pravdou, že hriešnik je on. Povie mu to bez potreby osobnej pomsty.

Dokonca sa nestará ani o kráľovo pokánie. Má sa to dozvedieť celý Izrael, kto je vinník? Usvedčenie musí byť verejné, lebo hriech bol verejný? Nie, nešlo o hľadanie vinníka a vykrikovanie jeho hriechov na verejnosti. To Pánov prorok nerobí, to robí Boží nepriateľ. Išlo o Božiu moc, ktorá sa má zjaviť pred očami celého ľudu, nie hľadanie vinníka a vykrikovanie jeho hriechov.

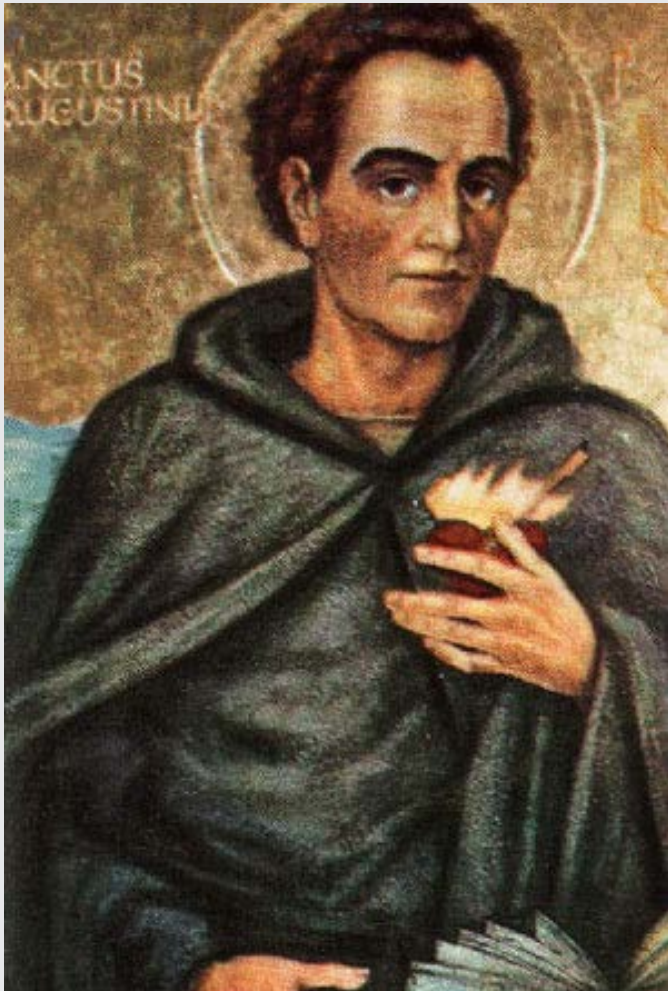
Ahab poslal ku všetkým synom Izraela a zhromaždil prorokov na vrch Karmel. Vtedy Eliáš pristúpil ku všetkému ľudu a hovoril: „*Dokedy budete kuľhať na dve strany? Ak je Pán Bohom, choďte za ním, ak Bál, choďte za tým!*“ Ľud mu nič neodpovedal. A Eliáš hovoril ľudu: „*Ja sám som zostal z Pánových prorokov.*“

Ľud príde ako ovce, lebo sa mu to prikázalo. Na jednej strane slúžia Pánovi, na strane druhej sú Bálovi za všetko vďační. (porov. Mt 6, 24.) Tým ale ostávajú v trvalom odpore voči Bohu. A nevidieť na nich žiadnu známku zmeny po rokoch bez dažďa. Kuľhajúci ľud na čele s kuľhajúcim kráľom. Eliáš úplne oddaný Bohu ostal sám proti všetkým. Nevidieť na jeho službe žiadny rozpor, žiadne zakolísanie, žiadnu nedokonalosť. Eliášova služba je bez chyby, preto sa stal legendou. Eliášova osamelosť na vrchu Karmel sa podobá osamelosti Syna na kríži na vrchu Golgota, ktorý stojí pred hriechom celého sveta a podstupuje s ním boj.

„*Nech nám dajú dva býky. Oni nech si vyberú jedného býčka, nech ho rozsekajú, pokladú na drevo, ale oheň nech nepodkladajú. Potom ja pripravím druhého býčka, položím ho na drevo a tiež nepodložím oheň. Potom vzývajte meno svojho boha a ja budem vzývať meno Pánovo. A Boh, ktorý odpovie ohňom, ten je Boh.*“ Všetok ľud na to odpovedal: „*Návrh je dobrý!*“

Eliáš dáva ľudu zdanlivo rovnocenný návrh. Pravému a nepravému bohu sa dáva rovnaká šanca. Ľud mlčí, pre nich je to otvorená otázka,

pre Eliáša je už rozhodnuté. Ľud nemá nič proti, veď ich to zatiaľ nič nestojí. Nemajú nič proti tomu, aby nasledovali silnejšieho. Všetko ostáva otázkou náhody: Čo sa práve hodí, to budeme robiť. Ak vôbec aj pre Bála čosi robili...

Sv. Augustín: „Boh nás vypočuje nie tak, ako prosíme, ale ako by sme mali prosiť.“

Eliáš hovoril Bálovým prorokom: „*Vyberte si jedného býčka a pripravte prví, lebo vás je viac. A vzývajte meno svojho boha, ale oheň nepodkladajte!*“ Vzali teda býčka, ktorého im dal, pripravili ho a od rána až do poludnia vzývali Bálovo meno: „*Bál, vyslyš nás!*“ No nebolo hláska, nebolo odpovede. I skákali okolo oltára, ktorý spravili. Napoludnie sa im Eliáš posmieval: „*Kričte nahlas, je predsa boh! Azda*

je zamestnaný, alebo sa utiahol, alebo odcestoval, alebo azda spí, nech sa zobudí!“ Kričali teda nahlas, potom si podľa svojho zvyku mečmi a oštepami robili zárezy, až boli zaliati krvou. Prešlo aj poludnie a oni vykrikovali až do času obety, ale nik sa neozval, nik neodpovedal, nik si ich nevšímal.

Teraz sa zdajú osamelí Bálovi proroci. Všetko urobili ako bolo treba, namáhajú sa stále viac a viac a Bál neprichádza. Eliáš sa im posmieva a Bál ako keby nepočul, neprichádza a nekoná aby si zachránil česť. Kto sa modlí k nepravému Bohu, je opustený. Prežíva osamelosť hriešnika, ktorý od preludu očakáva pomoc. Bál je ilúzia a je to boh vytvorený ľudskou predstavou.

Takúto skúsenosť môžu mať aj kresťania. Poukazuje to na skúsenosť, že človek si sám nepomôže k spásu, ak mu nepomôže Boh. (Ľuďom je to nemožné, ale Bohu je všetko možné. Mt 19,26) Aj Ježiš sa modlil v Getsemanskej záhrade, aj na kríži volal k Otcovi a „kalich utrpenia“ ho neminul. Kto sa modlí v duchu a pravde, vie že bude nejakým spôsobom vypočutý. Ako,

to nám pripomína sv. Augustín:

„Boh nás vypočuje nie tak ako prosíme, ale ako by sme mali prosiť.“

Vtedy hovoril Eliáš všetkému ľudu: „*Podťe ku mne!*“ Všetok ľud pristúpil k nemu a on opravil zborený Pánov oltár. Eliáš vzal dvanásť kameňov podľa počtu synov Jakuba, ktorému Pán povedal: „*Izrael bude tvoje meno.*“ Z kameňov postavil oltár v Pánovom mene a okolo oltára urobil jarček na dve sey zrna. Poukladal drevo, rozsekal býčka a položil ho na drevo. Potom povedal: „*Naplňte štyri vedrá vodou a vylejte na obetu a na drevo!*“ Nato vravel: „*I druhý raz!*“ Urobili to aj druhý raz. Vtedy povedal: „*I tretí raz!*“ A spravili to aj tretí raz, takže voda tiekla okolo oltára, aj jarček naplnila voda.

Tu Eliáš vystupuje ako muž činu. Už nie v skrytosti potoka, či domu, ale ako autorita, ktorá má čo povedať. Aj ľudia si začínajú uvedomovať, že to už nie je len zábava. Eliáš obnovuje oltár, aby ukázal, že JHWH nie je nový Boh. Je to Boh národa, ktorý sám vytvoril a ktorého dejiny utváral. On ich viedol a keby ich opustil, ani

tento súboj by nebol viac potrebný. Obnovením 12 kameňov chce obnoviť 12 kmeňov Izraela. Nechá obetu poliať 3x4 džbánmi vody, čo je opäť 12. Pre nich je nemožné obeť zapáliť, pre Boha je možné urobiť viac, opäť obnoviť Izrael. Opäť im pripomína ich vlastné dejiny a chce od nich rozhodný postoj. Eliáša už našiel, nájde ešte niekoho ďalšieho?

Keď už bol čas obety, prorok Eliáš pristúpil a povedal: „*Pane, Bože Abraháma, Izáka a Izraela, dnes ukáž, že ty si Boh v Izraeli a ja som tvoj služobník a že som toto všetko urobil na tvoje slovo! Vyslyš ma, Pane, vyslyš ma, nech sa tento ľud dozvie, že ty si Pán, Boh, a že ty si obrátil ich srdce späť!*“ Vtom spadol Pánov oheň a strávil obetu, drevo, kamene, zem a zlízal aj vodu, ktorá bola v jarčeku.

Eliáš sa modlí pokojne. Neposkakuje ako Bálovi proroci, nerobí si zárezy, aby donútil Boha odpovedať. Eliáš zvíťazil svojou pevnou vierou a modlitbou. Ukazuje na moc modlitby skutočne veriaceho, ktorého modlitba prenikla

do jeho života: „*Vyslyš ma, nech tento ľud spozná, že ty, Pane, si Boh a že ty si obrátil ich srdce.*“

(1Kr 18,37) Vedel, že ak Izraeliti okúsia Pánovu moc, oľutujú svoje modlárstvo a vrátia sa späť k jedinému pravému Bohu.

Eliáš dokazuje, že modlitba má

moc - moc nechať pôsobiť Božiu moc. Nikto z nás by si nemal myslieť, že nedokáže ukázať na Božiu moc. Modlitba pre veriaceho nie je len nejakou neurčitou prosbou, ani prejavom strachu. Je prejavom dôvery a osobného vzťahu k živému a počúvajúcemu Bohu. Božia moc sa na Karmeli prejavila v ohni, no ešte viac v obrátení hriešnikov. Božia moc sa zjavila v modlitbe Eliáša, i v slabosti Syna na kríži.

Keď to všetok ľud videl, padol na tvár a hovoril: „*Pán je Boh! Pán je Boh!*“ Nato im Eliáš povedal: „*Pochytajte Bálových prorokov, nech z nich nejde ani jeden.*“ Pochytali ich a Eliáš ich dal zaviesť k potoku Kišon a tam ich dal pobiť.

Dal zabiť 450+400 kňazov, čo bol vtedy predpísaný trest za modlárstvo. Po ohni necháva Eliáš stráviť nepriateľov viery. Chce

**Modlitba
je pre veriaceho prejavom
dôvery a osobného vzťahu
k živému a počúvajúcemu Bohu.**

vypudiť neveru zo srdca národa. Novoobrátení dostali silu skoncovať s falošnými prorokmi, ktorí ich dlhé roky zavádzali. Je koniec služby dvom pánom. Konanie Eliáša položilo v dejinách Izraela nový začiatok. Začiatok monoteizmu. Chce, aby sa jeho puto viery prenieslo aj na národ. Chce, aby národ nekríval na obe strany, ale aby kráčať rovno k svojmu Bohu.

Eliášov odkaz pre súčasnosť

Rozprávanie o udalostiach na Karmeli vyjadruje úsilie o obnovu starého kultu JHWH na tejto hore. Eliáš zvíťazil, ale na úplné víťazstvo si bude musieť ešte počkať. Prežije strach z prenasledovania, vyhnanstvo, znechutenie z povolania, keď nevidí ovocie svojho pôsobenia, ale zažije aj blízkosť Boha na Horebe. Odpor Izraelitov vyvrcholil revolučnou vzburou ľudu, ktorý Jezabel s nenávisťou zhodil z mestskej veže. (2 Kr 9, 30-37) Víťazstvo malo svoje dôsledky, ale obdobie pokoja a rozkvetu nenastalo hneď.

Obnova úcty voči jedinému Bohu v spoločnosti, ktorá je ľahostajná k tomu, v čo verí, je Eliášovým poslanstvom. Sekularizovaná spoločnosť nemá problém veriť v čokoľvek, len nech sa viera praktizuje v súkromí. Pozorujeme v sekularizovanej spoločnosti rôzne extrémny, nové sekty, prejavy zla, pokrútenú zbožnosť, návrat poverčivosti a renesanciu úcty voči anjelom, ktorá je úplne odlišná od kresťanskej úcty.

„Sekularizmus je svetonázor požadujúci oddelenie spoločnosti a verejného života – najmä štátu – od cirkvi. Inými slovami, politický priestor má byť neutrálny, ale rešpektujúci všetky náboženstvá. Z politického hľadiska je cieľom sekulárneho hnutia nahradenie zákonov, vychádzajúcich z náboženskej viery, štátnymi zákonmi a zamedzenie diskriminácie občanov z dôvodu náboženskej viery alebo neviery. Politici v sekulárnom štáte sa musia pri rozhodovaní opierať o logické a racionálne dôvody, neberúc do úvahy požiadavky náboženských ideológií.“ Tol'ko citát...sekularizmus.sk, podľa ktorých je aj katolicizmus ideológia. A to má dôsledky: vytlačanie náboženstva zo škôl, z verejného

Sv. Ján Pavol II.:
„Sekularizmus je tichý zabijak viery.“

života, zo spoločnosti, a tým aj z rodiny.

Eliáš nám ukazuje inú cestu: Vtiahol úctu voči Bohu do verejnej diskusie na vrch Karmel a konfrontoval ľahostajný ľud s pravou vierou, ktorá má dôsledky a má sa prejaviť skutkami. Eliáš kladie dôraz i na spoločenský rozmer spásy, nielen na individuálny ako sekularizmus. Sme predsa zodpovední jeden za druhého. Sekularizmus vedie veriacych k dvojtvárnosti. Iný život v spoločnosti, iný v súkromí. Iné správanie v kostole, iné na pracovisku alebo doma. Iné myšlienky v srdci, ako slová na jazyku. Svätý Ján Pavol II. napísal: „*Sekularizmus je tichý zabijak viery.*“ Nepodľahnime jeho vplyvu.

Pristupovať k ľuďom priamočiarejšie, ponúknuť niekomu modlitbu, keď si nevie rady a ukázať im kríž. Nebáť sa spýtať sa: „*Ako sa prejavuje tvoja viera?*“ keď veria, hoci sami nevedia ani pomenovať, v koho veria. Zázrak na Karmeli neznamena pre nás ani tak viditeľné prijatie obety, ani smrť falošných prorokov, či koniec nadvlády absolutistického kráľa. Znamená moc modlitby a viery, za ktorú sa netreba hanbiť.

Eliáš je predobrazom Mesiáša v zázrakoch a divoch, ktoré koná. Stal sa predobrazom Jána Krstiteľa, ktorý zmení myslenie synov židovského národa. Legendy o ňom sa traja v židovskej literatúre dodnes. Veď aj pre nich platí: „*Stačí jeden svätý a obráti sa celý národ.*“

Miroslav Bilčík

Nebezpečný postoj

V evanjeliách sa neraz stretáme s vyhroteným konfliktom, ktorý nastal medzi Ježišom a farizejmi alebo zákonníkmi. Nie sú to nejaké žabomyšie vojny, ani sa nejedná o prejav Ježišovej mrzutosti, či averzie voči nim. Ved' nakoniec, boli to ľudia vážení, veriaci, mali istú zodpovednosť za duchovné vedenie národa. Ježišovi na nich veľmi záležalo.

Nebezpečenstvo „náboženskosti“

Niektoré vyučovania a pripomienky Ježiš začínal na adresu tejto skupiny slovami, výzvou: „Beda vám!“ (Lk 11, 37-52) Nejde ani tu o vyhrážanie, takto komunikujeme mi dnes. To „Beda vám“ znamená konštatovanie biedneho stavu, do ktorého sa dostali. Je to skôr Ježišova ľútosť nad ich rozpoložením a nasmerovaním, nad tým, aké nebezpečenstvo im hrozí, zvlášť v duchovnom svete. Tragédia zákonníkov, farizejov, popredných mužov, bola v tom, že tento Ježišov záujem o nich nevedeli čítať a nechápali jeho výčitky. V jednom prípade bol Ježiš veľmi konkrétny a pomenoval celý ich problém a jeho koreň: „Pokrytci! Dobré o vás prorokoval Izaiáš, keď povedal: »Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko odo mňa. No darmo si ma ctia, lebo náuky, čo učia, sú iba ľudské prikazy.«“ (Mt 15, 7-9)

Ctiť si Boha je zbožné, ale uctievať ho len perami, teda slovami a nie skutkom a postojom, nie citom a láskou, vzájomným vzťahom, je prázdne. Tento stav už nie je nábožnosť, zbožnosť, ale môžeme mu povedať „náboženskost“.

Je to stav veriaceho človeka. On sám je niekedy presvedčený o tom, že je dosť dobrý. Porovnáva svoje zbožné skutky, pôsty, modlitby, púte, almužny, morálne správanie, príkladný život. Ide neraz o nebezpečenstvo, že zbožnosť sa začne prežívať bezducho a bez Ducha Svätého. Takýto postoj náboženskosti vedie k tomu, že veriaci si začne všetko vysvetľovať cez rozum, psychológiu a niekedy aj špekulatívnu teológiu. Vedenie Duchom Svätým sa zamieňa za vedenie vlastným

rozumom. Človek stráca osobnú skúsenosť s Bohom, má len historickú skúsenosť, postupne sa prepadá život viery do folklóru, prázdneho zvyku, v horšom prípade do ideológie a fanatizmu.

Je to nebezpečenstvo pre veriacich ľudí. Dokonca je tu isté riziko sklzu i pre tých, ktorí prešli prebudením, obrátením, znovuzrozením z Ducha Svätého. Je to ten prípad, kedy sa hovorí: „Zaspal na vavrínoch.“ Billy Graham povedal, že i keby sme prišli o Ducha Svätého, tak by 95% našich kresťanských aktivít pokračovalo.

Náboženskost bol problém farizejov a zákonníkov. V tomto bode sa stávali zraniteľní a veľmi ľahko napadnuteľní nepriateľom, ktorý sa maskuje a spôsobuje oddelenie sa od Ducha Svätého.

Potrebujeme byť opatrní a bdieť, aby sme neskĺzli zo stavu živej viery do stavu náboženskosti. Bol by to začiatok problémov a istá vstupná „bezbolestná brána“ útoku zla. Koľko tých komplikovaných svedectiev o pôsobení zlého sa neraz začína slovami – Žili sme tradične. Tradičná viera je v istom zmysle základ, na

ktorom sa stavia to ostatné. Ľudia si tradičnosť zamieňajú s náboženskosťou. Tradičná viera sa dá prežívať aj v Duchu Svätom, náboženskosť je viera bez Ducha Svätého!

Pozor na prílišné sebavedomie

Druhým nebezpečným postojom sa stáva pocit prílišného sebavedomia. Človek má niekedy pocit, že je „za vodou“ a že všetko má tak trochu pod kontrolou. Sú za nami isté úspechy, víťazstvá, oslobodenia, sebazápor. Možno sme po obrátení vyriešili staré problémy. Život napreduje a máme pocit, že skoro všetko je pod kontrolou. Neraz to vyzerá ako u toho bohatého človeka, hospodára z Ježišovho príbehu, ktorý si povedal: „*Jedz a hoduj duša.*“

Lorenzo Scupoli vo svojej príručke duchovného zápasu varuje: „*Ale pozor na zlobu diavla! Keď spozoruje, že odporujeme hneď prvému nezriadenému hnutiu, zdanlivo sa stiahne z boja, aby sme svojimi cvičeniami nezískali opačnú čnosť. Potom však útočí z opačnej strany a láka nás do nástrah pýchy a márnomyseľnosti, keď nám jemne naznačuje, že sme ako udatní bojovníci rýchle udupali svojich nepriateľov.*“

Toto sebavedomie a spoliehanie sa na vlastné úspechy vedie k prejavom pýchy, ktorej predchádza pád. Niečo podobné prežíval mladší syn z príbehu o Milosrdnom otcovi. Ten v istom sebavedomí a nezávislosti na otcovi opúšťa zázemie domova a odchádza do sveta, teraz už s vlastným bohatstvom v ruke. Vieme, ako tam pochodil a ako zbadačene sa o nejaký čas vrátil. Nemal vôbec nič, len roztrhané šaty ako najposlednejší žobrák.

Trúfalý človek si myslí, že má dôveru v Boha, a nie v seba, ale opak zistí vtedy, keď padne. V tej chvíli sa zarmúti a rozruší tak, že stratí rovnováhu vo svojom duchovnom živote, prepadne sklamaniu a skepse. To je dôsledok toho, že dôveroval vlastným silám, a nie Bohu. Neraz bývajú bolestné výčitky po našom páde a prehre dôsledkom urazenej pýchy.

Prehnané sebavedomie je voda na mlyn duchovnému víťazstvu zlého a uzatvára srdce pred milosťou Boha. Spomeňme si na modlitbu farizeja zo synagógy.

Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: „*Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia:*

vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci alebo aj ako tento mýtnik. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám.“ Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: „*Bože, buď milostivý mne hriešnemu.*“ Hovorím vám: *Tento odišiel domov ospravedlnený, a nie tamten. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponizuje, bude povýšený.*“ (Lk 18, 11-14)

Vyhýbanie sa komplikovanému, zložitému, ťažkostiam

Ešte je tu jeden nebezpečný postoj, typický pre dnešnú dobu. Človek má istú tendenciu vyhýbať sa všetkému, čo je komplikované, zložené, ťažké. Hneď, ako sa problém vyskytne, máme sklon ho rýchle vyriešiť. To je celkom logické, ale neraz tu nejde o vyriešenie, skôr o postoj zbaviť sa ťažkosti. Zo všetkých strán sa na nás valí nápor tohto trendu. Reklamy nás vtahujú do životného štýlu, ktorý stojí na presvedčení, že najlepšie sa žije bez ťažkosti a námahy. Prenášame si to všade, do všetkých oblastí života. Dokonca aj v duchovnom myslení sme náchylní zredukovať svoje uvažovanie nad akoukoľvek komplikáciou, ťažkosťou tak, že sa všetkého tohto bremena musíme rýchlo striasť. Pri tomto uvažovaní veľmi ľahko zabúdame na Ježišov výrok: „*Kto chce ísť za mnou, nech vezme svoj kríž a nasleduje ma.*“

Uľahčiť si život a situácie patrí k logickému postoj, ale nie vždy je to najpodstatnejšie a najlepšie. Veď neraz práve v tých náročných situáciách, ktoré musíme vydržať a prejsť nimi, sa odкрýva novosť skúsenosti a posun dopredu, aj v duchovnom živote. Vstup do tragickej situácie, temnoty je neraz sprevádzaný Božím pozvaním, aby sme tam prinášali svetlo a Kristovu nádej. Naoko tá najlepšia a najlákavejšia voľba nemusí priniesť do nášho života požehnanie. Niečo podobné naznačuje príbeh Abraháma a Lóta. „Tu zdvihol Lot oči a videl, že celé okolie Jordánu až po Segor – to bolo predtým, ako Pán zničil Sodому a Gomoru – je zavlažované ako Pánov raj, ako egyptská krajina. Preto si Lot vybral celú krajinu okolo Jordánu a odtiahol na východ. (Gn 13, 10-11) Nakoniec je Sodoma a Gomora duchovne zamorená a tento naoko vyznievajúci raj zničený.“

Juraj Pluta

Pripravení na nové věci

Michelle Moran je v súčasnej dobe predsedníčkou NSC pre Katolícku charizmatickú obnovu v Anglicku a Walese a prezidentkou Medzinárodnej katolíckej charizmatickej obnovy (ICCRS) a Medzinárodnej rady pre Obnovu v Ríme. V roku 2007 bola menovaná pápežom Benediktom XVI. za členku Pápežskej rady laikov. Jednou z jej túžob je vidieť ďalšie generácie mladých lídrov v Katolíckej charizmatickej obnove, ktorí sú vyškolení a vybavení pre službu a vedenie.

Michelle Moran
prezidentka Medzinárodnej KCHO

Michelle spolu s manželom Petrom je zakladajúcou členkou katolíckeho spoločenstva pre evanjelizáciu - Sion. Predtým, ako začala slúžiť a na plný úväzok sa venovať spoločenstvu, vyštudovala učiteľstvo na univerzite. V roku 1998 dokončila magisterské štúdium pastorálnej teológie v Teologickom spolku v Cambridge. Jej dizertačná práca mala názov „Vedenie a služba v katolíckej farnosti“. Má bohaté skúsenosti v službe farnosti. Viedla tím farskej misie od roku 1985 až do roku 1988, keď nastúpila do funkcie riaditeľky Spoločenstva priekopníckej evanjelizačnej výučby a výcviku. Za posledných 25 rokov má veľa skúseností s prácou na plný úväzok v Cirkvi, na národnej i medzinárodnej úrovni. Jej odbornosť spočíva v oblasti evanjelizácie; komunikácie a organizácie. Bola zapojená do Katolíckej charizmatickej obnovy od svojej mladosti. Zažila obrátenie a bola pokrstená v Duchu Svätom ako tinedžerka. Slúžila v Katolíckej charizmatickej obnove po celom svete na konferenciách ako prednášateľka a učiteľka. Je autorkou viacerých kníh a článkov pre katolícke a ekumenické časopisy a publikácie.

Aké boli vaše začiatky ako prezidentky Medzinárodnej katolíckej charizmatickej obnovy (ICCRS- International Catholic Charismatic Renewal Services)?

Slúžila som desať rokov ako prezidentka ICCRS a bezprostredne po jubileu uzavriem svoje funkčné obdobie. Než som sa stala prezidentkou, slúžila som v podvýbore ICCRS pre Európu a zastupovala som západnú a severnú Európu. Súčasťou Katolíckej charizmatickej obnovy som bola od veku 16 rokov, takže celý svoj kresťanský život.

Som zakladajúcou členkou Sion katolíckeho spoločenstva pre Evanjelizáciu www.sioncommunity.org.uk. Moja vášeň je kázanie evanjelia, tréning vedúcich a podpora ďalších generácií.

Čo je ešte potrebné urobiť pre päťdesiate výročie Katolíckej charizmatickej obnovy? A na čo všetko sa môžu tešiť účastníci Zlatého výročia v roku 2017 v Ríme?

Ako už bolo spomenuté, akcia začne 31. mája v stredu ráno a skončí po Turičnej svätej omši v nedeľu 4. júna. Všetky informácie sú pravidelne aktualizované na našich webových stránkach: www.ccrgoldenjubilee2017.org.

Registrácia na podujatie sa začne čoskoro na našich webových stránkach. Avšak už teraz môžete nájsť na internete uverejnený plán, ktorý vám dá predstavu o tom, čo všetko na oslavách bude. Či už ide o rôzne stretnutia so Svätým Otcom Františkom, týkajúce sa jubilea charizmatického spoločenstva, školami evanjelizácie, a rozmanité workshops na dva dni, rovnako tiež teologické sympóziá, ekumenické stretnutia a iné. To všetko bude v rôznych miestach po celom Ríme.

Všetky aktualizácie sú zvyčajne uverejnené na našej stránke na Facebooku a Twitteri zakaždým, keď máme novú informáciu a odporúčame vám ju tiež kontrolovať. Ak máte nejaké ďalšie otázky, týkajúce sa výročia, môžete napísať na info@ccrgoldenjubilee2017.org

Toto je obdobie pre šírenie milosti krstu v Duchu Svätom. Musíme umožniť čo najväčšiemu počtu ľudí, ako je len možné, vstúpiť do Duchom naplneného, Duchom vedeného života, pretože nové Turíce vedú k novej evanjelizácii. Tak vyzývam každého, aby išiel hlbšie vo svojom osobnom obrátení a v živote v Duchu Svätom.

Robo Lauko

S pátrom Eliasom Vellom sme sa mohli stretnúť aj tento rok na mnohých miestach Slovenska. Viedol semináre v Tatranskej Lomnici, v Bratislave a v Nitre. Poskytol rozhovory v Rádiu Lumen, počuli sme jeho prednášky a homílie aj v ďalších slovenských mestách. Slovom a modlitbou prinášal vnútorné uzdravenie, pomáhal stretnúť sa s Božím milosrdenstvom, radil, ako rozlišovať a odpovedal na mnohé otázky.

Zlí duchovia, to nie je iba diabol, ale aj „duch sveta“. Je to duch tela, duch krvi, čokoľvek, čo ma vzdďaľuje alebo odvracia od Boha. Dobří duchovia sú Duch Svätý a všetci ostatní, ktorí nám nejakým spôsobom slúžia a odovzdávajú Božie odkazy, ktorí sa k nám prihovárajú v mene Božom. Pri dobrých duchoch myslíme aj na anjelov. Na „Dobrých duchov, okrem anjelov, by sme mohli nazvať aj všetko to, čo nás privádza do harmónie s Duchom Svätým.

Je v poriadku poslať svojho anjela, aby sa porozprával s tvojim anjelom, alebo ak povieme

Plniť Božiu vôľu nie je ľahké. Nebolo to ľahké ani pre Ježiša. Skôr, ako Ježiš povedal: „Nech sa stane tvoja vôľa,“ potil sa krvou. Báľ sa, lebo vedel, čo ho čaká – utrpenie a ukrižovanie. Ježiš veľmi jasne povedal: „Bojím sa tejto hodiny.“ Je prirodzené, keď sa bojíme plniť Božiu vôľu. Ale je iné báť sa plniť Božiu vôľu a iné brániť, aby sa

uskutočňovala. Ak mi lekár povie, že potrebujem operáciu, bojím sa, ale požiadam niekoho, aby mi dal odvahu urobiť to. Preto treba prosiť Ducha Svätého, aby mi dal odvahu a silu. Možno to bude chvíľu trvať, kým príde rozhodnutie urobiť niečo podľa Božej vôle. Dôležité je, aby sme to neblokovali. Vo chvíli, keď vravím Bohu: „Pane, prepáč, ja to nemôžem urobiť,“ blokuje Božiu vôľu. Vravme Bohu, aké je to pre nás ťažké, ako sa s tým trápime a prosíme ho o silu, aby sme to dokázali. Nestačí vraviť: „Pane, Pane,“ ale plniť vôľu Otca. Konat' Božiu vôľu je pre nás to najlepšie, pretože Boh vie, čo je pre nás najlepšie.

Ako rozlíšiť hranicu trápenia sa a obety v nešťastnom manželstve? Dá sa rozoznať, či má cenu vydržať alebo skončiť s týmto vzťahom?

Hľadanie tejto hranice je veľmi ťažké. Dôležité je, či hľadáte práva alebo povinnosti. Právnik by vám veľmi jasne povedal, aké sú vaše právne možnosti. Možno aj terapeut rýchlo zanalyzuje všetky následky a odporučí odísť zo vzťahu. Verím, že sú situácie, kedy už dvaja ľudia nedokážu pokračovať v spolužití. Ak sú ale zrelí a dokážu sa spolu zhovárať, dokážu vyriešiť väčšinu svojich problémov. Ale koľko je takýchto zreých ľudí? Veľakrát sa stáva, že jeden z partnerov má dobrú vôľu, a druhý nie. Tam sa nedá viesť dialóg a vedie to k situácii, kedy už naozaj nemôžu spolu žiť. To ale nedáva právo nájsť si iného partnera. Čo Boh spojil, človek už nemôže rozdeliť. Aj po úradnom rozvoze ostávajú pred Bohom manželmi. Ale ako vedieť, či ostať alebo odísť? Každé manželstvo je jedinečné. Modli sa k Duchu Svätému, aby Ti ukázal všetky možnosti na záchranu manželstva. Ak je tam iskrička nádeje, choď za tým svetlom a urob pre to manželstvo to, čo je v твоjich silách. Ponúkni návštevu terapeuta, modlitbu alebo iné riešenie, aby si mohla povedať, že si urobila všetko pre záchranu manželstva.

Dá sa aj ťažká psychická choroba zmierniť alebo úplne uzdraviť cez vnútorné uzdravenie?

Áno, psychické choroby môžu byť časťou vnútorného uzdravenia zmiernené alebo úplne

uzdravené. To ale nevylučuje dôležitosť prirodzených lekárskeho postupov. Boh môže urobiť zázrak, ale dal nám aj prirodzené prostriedky, tak ich máme využívať. Niekedy sa psychológia a psychiatria dostanú do bodu, keď už nevedia pomôcť a je potrebné vnútorné uzdravenie. Veľakrát nám psychológ diagnostikuje a pomenuje problém, a to je už veľká vec. Ako každá veda, vrátane teológie i filozofie, aj psychológia je obmedzená. Ale tam, kde končí veda, vie Ježiš pokračovať.

Páter Elias Vella OFM Conv.

Páter Elias Vella OFM Conv. je katolícky kňaz, exorcista z Malty. Narodil sa 28. februára 1941 na Malte. Za kňaza bol vysvätený v roku 1964. V rokoch 1980 - 1986 bol provinciálnym predstaveným františkánov minoritov na Malte a od roku 1993 pôsobí v diecéze ako hlavný exorcista a prezident diecéznej komisie pre okultizmus a satanizmus. Je žiadaným kazateľom na duchovných cvičeniach, seminároch a konferenciách po celom svete. Je tiež autorom mnohých kníh, ktoré boli vydané v maltčine, angličtine, taliančine, portugálčine, češtine aj v slovenčine.

foto: Michael - Paul Gono

Cítla som sa očakávaná

Množstvo mladých ľudí, jedno miesto, jeden čas. Jedna chvíľa, na ktorú všetci čakajú a jedna osoba, ktorá ju dokáže naplniť. František. Neskutočné očakávanie mladých ľudí sa tento rok stalo skutočným a Miška Gálová bola jeho súčasťou.

Aký bol tvoj prvý dojem, pocit, keď si docestovala na miesto konania Svetových dní mládeže?

Zazili sme atmosféru prijatia. Organizátori a dobrovoľníci boli otvorení a ochotní nám so všetkým pomôcť. Cítla som sa veľmi dobre, ako doma. Cítla som sa očakávaná.

Čo pre teba znamenalo vytvoriť spoločenstvo s toľkými mladými ľuďmi, z takého veľkého množstva krajín?

Keď môžem, najradšej sa veľkým davom vyhnem. Ale v Krakove to bolo iné. Vidieť veľkú rôznorodosť neznamenal veľké rozdiely, ale veľké obohatenie. Videla som, že máme jeden cieľ, ktorý nás zbližoval. Neprišli sme kvôli sebe, ale kvôli Svätému Otcovi, čiže neprijemnosti boli v tej chvíli nepodstatné.

Aký bol pápež? Čím sa ťa jeho slová najviac dotkli?

Svätý Otec bol hlavne ľudský. Priblížil sa k nám tak, aby sme mu rozumeli. Osobne som hltala každé jeho slovo. Z jeho prejavov bolo

cítiť, že je najvyšší cirkevný predstaviteľ. Hovoril múdro a sčítane. Mal prehľad o dianí vo svete, čo len umocňovalo to, že má o ľudí záujem. Vedel, kedy byť prísny, no láskyplný postoj mu nikdy nechýbal. Ale najviac som ho videla ako otca. A svätca. Veru, je to svätý Svätý Otec.

Ak by si mala tú možnosť osobne mu niečo povedať, čo by to bolo?

Keby som ho stretla osobne, najpravdepodobnejšie by som od prekvapenia stratila reč. V takej chvíli by mi prišlo zbytočné veľa hovoriť. Asi by som mu povedala len: „Mám vás rada, Papa. „

Aký bol pre teba najväčší zážitok zo Svetových dní mládeže?

Spoločný večerný program, ktorý bol veľkolepý, neopísateľný. To je to, čo robí SDM. Nedá sa to zažiť inde.

Čím ťa dostali mladí, ktorí sa stretli v mene Krista na jednom mieste?

Presne to, že sme prišli pre Krista, zničilo predsudky, obavy a pod., čiže sme boli k sebe milí a otvorení. Úprimne, po pár dňoch ma už nebavilo sa na každého usmievať, ale inak to nešlo!

Aké je tvoje osobné svedectvo zo Svetových dní mládeže?

Z môjho osobného svedectva poviem len toľko, že som dostala odpovede na dlho nezodpovedané otázky. Odniesla som si domov nové priateľstvá a tie staré sa upevnili. Takže, čo je viac ako láska?

Evka

Naša slovenská piaristická výprava pod vedením pátra Matúša a frátrov Petra a Ľuboša.

Záchrana duše

Môj príbuzný Peter náhle ochorel a jeho stav bol veľmi vážny. Lekári mu pri zistení choroby dávali iba pár dní života.

Keď som sa to dozvedela, bola som z toho veľmi smutná, pretože to bol veľmi dobrý človek.

Mala som túžbu vyprosiť pre Petra, aby prijal Svätosť Oltárnu a pomazanie chorých. Peter nechodieval do kostola, a vedela som, aká by bola jeho reakcia, keby som navrhla, aby sa vyspovedal. Poprosila som zdravotnú sestru, aby mu zavolała kňaza, ale nezdalo sa jej to vhodné, keďže nie je príbuzná. Dala mi však telefónne číslo na kňaza z Kalvárie. Išla som sa s ním porozprávať, poprosila som ho, aby môjho príbuzného navštívil. Návštevu prisľúbil a požiadal ma, aby som sa na tento úmysel veľmi veľa modlila, lebo zlý bojuje o dušu do poslednej chvíle. Vravel o skúsenostiach, kedy chorý so svätou spoveďou najskôr súhlasí, ale na poslednú chvíľu svoje rozhodnutie zmení a odmietne. Avšak mal skúsenosti aj s opačnými prípadmi.

Vždy, keď som mala možnosť, šla som cez obednú prestávku do Katedrály v Nitre, keďže je Rok milosrdenstva. Modlila som sa, obetovala a poprosila som i známych o modlitby. Na sviatok

sv. Cyrila a sv. Metoda som bola s manželom na slávnostnej svätej omši v Nitre a potom sme išli do nemocnice navštíviť Petra. Nič som mu nehovorila o mojom úmysle. A on mi vraví: „Včera večer tu bol jeden kňaz a chcel mi dať posledné pomazanie. Poslal som ho preč, že ja ešte

nezomieram. A na druhý deň ráno prišiel zase iný kňaz, taký Ind, a aj toho som poslal preč.“ Opäť som nič na to nepovedala, iba v Duchu som prosila o vyslyšanie mojej modlitby. Bála som sa, že niečo pokazím, tak som to všetko zverovala do Božích rúk.

Prijali sme u nás doma putovnú sochu Panny Márie zázračnej medaily a pozvala som ku nám naše modlitbové spoločenstvo, aby sme sa spolu s Pannou Máriou stretli, modlili a prosili o milosti. Pri modlitbe svätého ruženca sme obetovali jeden desiatok za Petra. Bol podvečer. Môj príbuzný večer o 21,15 hodine zomrel.

Na druhý deň som navštívila jeho manželku, moju švagrinu. A ona mi vraví: „Peter dostal posledné pomazanie a na stolčeku mal i obrázok s dátumom.“ Z jej slov som cítila spokojnosť, i napriek veľkej bolesti, ktorú prežívala. A pokračovala: „Oslovila ma zdravotná sestra a vravela, aby som sa nehnevila, ale že ona zavolała kňaza.“ Z jej rozprávania bolo cítiť takú veľkú spokojnosť, a v tej bolesti i radosť, že odišiel zaopatený sviatosťou.

Vďaka Ti, Panna Mária, za záchranu duše.

Renáta

Objednávka časopisu CHARIZMA na rok 2017

Adresa objednávateľa:

Adresa redakcie:

Katolícka
charizmatická
obnova

Hviezdoslavova 7

949 12 Nitra

Meno a priezvisko:

Ulica:

Obec:

PSČ:

Počet výtlačkov z každého čísla:

Odberteľom, prihláseným v minulých rokoch, posielame časopis aj v budúcom roku bez objednávky.

„Svätý Otec, potrebujem nejakého svätca pre našich chorých na malomocenstvo,“ oznámila Matka Tereza pápežovi, vyslovila meno Damiána de Veustera a vzápätí sa spýtala: „Poznáte ho?“ Prikývol. „Prečo teda čakať? Kedy ho vyhlásite za svätého?“ Problém bol v tom, že páter Damián nemal ešte dokázaný žiadny zázrak a pápež mal zviazané ruky. Odkázal ju teda na kompetentnú osobu do archívu kongregácie, aby videla, že na týchto veciach starostlivo pracujú. Matka Tereza sa hneď spýtala: „Ktorý zväzok na blahorečenie pátra Damiána je najdôležitejší?“ Keď naň ukázal, vytiahla svoju malú zázračnú medailu a lepiacu pásku, vždy ich nosila v taške. Prilepila ju na zväzok a skonštatovala: „Tak, to najdôležitejšie sme už urobili, môžeme ísť.“ Nakoniec v prípade Damiána znížili počet nutných zázrakov z troch na jeden, vec sa urýchlila a svojho svätého dostala.

Jeden z odporcov misijného diela Matke Tereze vyčítal: „Vaša teológia zaostáva o 200 rokov.“
Ona mu odpovedala: „Nie, o 2 000 rokov.“

- Pán farár, zaľúbil som sa do protestantky. Viem, že jestvuje dišpenz, ale rozdielnosť viery nevplýva najlepšie na manželstvo a výchovu detí. Vyskúšam, azda sa mi podarí prehovoriť ju, aby prijala katolícku vieru.

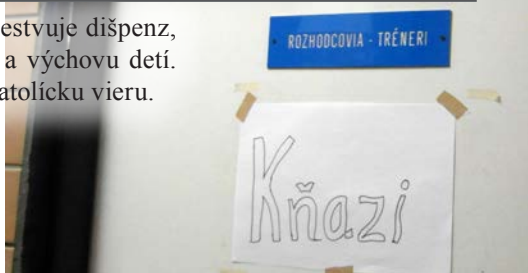
- Vyskúšaj!

Uplynie niekoľko týždňov.

- Pán farár, moje dievča sa stalo katolíčkou!

- Presvedčil si ju?

- Až príliš. Chce vstúpiť do kláštora.

Vydávanie časopisu Katolíckej charizmatickej obnovy **CHARIZMA** sa ustálilo na tri čísla v roku.

Noví odberatelia pre budúci rok môžu vyplnený objednávkový formulár poslať na adresu redakcie alebo si časopis objednať telefonicky na čísle: **0911 958 334**

poprípade mailom: **krekanovao@gmail.com**

Náklady na vytlačenie jedného časopisu sú 0,90 €. Odporúčané celoročné predplatné 4,00 € možno uhradiť priloženou poštovou poukážkou. Je to dobrovoľný príspevok pokrývajúci tlač a cenu poštovného.

CHARIZMA 3/2016

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu,

ročník 8, október 2016, vychádza trikrát do roka

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: Andrea Teplanová, Grafika: Mária Teplanová, Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Redakčná rada: Eva Koprďová, Jarmila Kráľová, Róbert Lauko, Bohuš Petrik, Juraj Pluta, Karolínka Búsová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra, casopis.kcho@gmail.com, www.kcho.sk/casopis, telefón: 0907 751 826

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec, Biskupský úrad Nitra, č. 300/2009, dňa 10. 3. 2009, Cenzor: Mons. Peter Brodeck

Registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09, IČO 37 960 687, Tlač: Garmond Nitra

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie. IBAN: SK 8702 0000 0000 1800 629557

DUCHOVNÉ CVIČENIA V NITRE

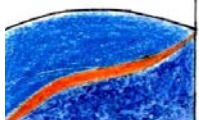
Pozývame veriacich do Kňazského seminára
Sv. Gorazda v Nitre na duchové cvičenia.

10. - 13. 2. 2017

téma: „**Dar Svätého Ducha**“

exerčitátor: **Mons. Peter Brodek**

Prihlásiť sa možno na tel: **0911 958 334**

DUCHOVNÉ CVIČENIA V NITRE

Pozývame veriacich do Kňazského seminára
Sv. Gorazda v Nitre na duchové cvičenia.

16. - 19. 2. 2017

téma: „**Pokora v službe Rút**“

exerčitátor: **Vdp. Juraj Pluta**

Prihlásiť sa možno na tel: **0911 958 334**

Svätý Otec František pozýva v roku 2017 spoločne osláviť

Zlaté jubileum Charizmatickej obnovy

1. až 4. jún 2017
v Katolíckej cirkvi

Katolícka charizmatická obnova Slovenska, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Rožňava - Dušan Lukáč (koordinátor), 0903 635 996, lukacd@psg.sk; **M. Lőrincová**, 0904 549 333, 1mlorincova@gmail.com

Bratislava - E. Ferancová (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com

Trnava - A. Gubala, 0905 512 749, franton48@seznam.cz; **H. Karásková**, 0915 429 973, h.karaskova@gmail.com

Nitra - O. Krekáňová, 0911 958 334, krekanoao@gmail.com; **M. Bernátková**, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.sk

Košice - F. Klimo, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com; **P. Slávik**, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk

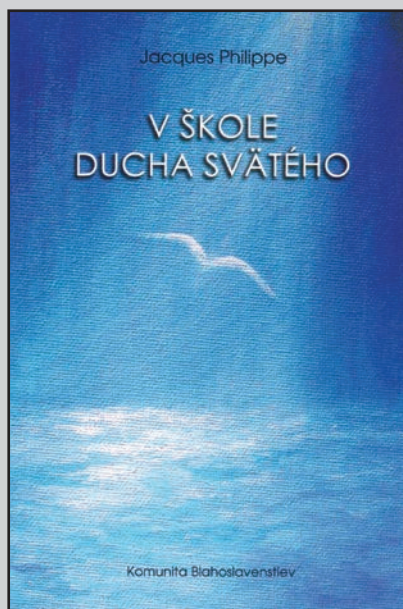
Banská Bystrica - V. Kocián, 0903 571 499, vacko13@gmail.com; **V. Nemcová**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk

Špiš - M. Hvizdoš, 0904 109 521; **J. Hýrošová**, 044 4341 264, 0902 737 623, tereziaavelka@zoznam.sk

Žilina - M. Bilčík, 0904 607 070, mbilcik@gmail.com; **J. Kvašňovský**, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk

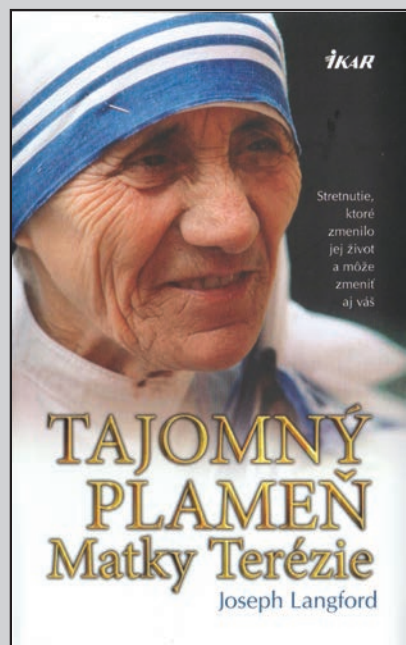
Jacques Philippe
V škole Ducha Svätého

Jacques Philippe, pôvodne matematik (táto profesia ho priviedla k jednoznačnému a zrozumiteľnému vyjadrovaniu, pre ktoré sú jeho knihy veľmi obľúbené), dnes kňaz a člen Komunity Blahoslavenstiev sa venuje predovšetkým duchovnému vedeniu. Služba ho priviedla k tomu, že napísal niekoľko stručných a prehľadných kníh o duchovnom živote. Aj v knihe *V škole Ducha Svätého* nájdete konkrétne rady a postupy, ako se nechať „školiť“ Duchom Svätým.

CHARIKNIŽNICA

3/2016

Joseph Langford
Tajomný plameň Matky Terézie

Kniha *Tajomný plameň Matky Terézie* od jej blízkeho dôverníka, pátra Josepha Langforda, odhaľuje krok za krokom jej spiritualitu — vnútorný plameň, ktorý ju motivoval vytrvať aj v tých najúbohejších podmienkach v uskutočňovaní toho, v čom sme ju po celé roky mohli vídať. Vede nás k pochopeniu nečakaných hĺbok jej posolstva, o ktoré sa chcela podeliť so svetom, i jej vnútorných bojov, ktoré nadobúdajú úplne nový zmysel a stávajú sa mimoriadne aktuálne pre súčasnosť a každého človeka.

**Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou
alebo telefonicky na čísle 0911 958 334**